

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

2

İNSAN HAKLARINI İNCELEME KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

21 Aralık 2011 Çarşamba

İNSAN HAKLARINI İNCELEME KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

21 Aralık 2011 Çarşamba

----0----

K O N U

Terörden etkilenen korucu ve arkadaşlarının
dinlenmesi

Sayfa

1:26

İÇİNDEKİLER

	<u>İl</u>	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM		1:26
Nebi GÜLTEKİN		1:6, 15:16, 18, 19:20
Ertuğrul KÜRKÇÜ İbrahim ADIYAMAN	Mersin	2, 6:9 6:10, 11, 13, 15, 16, 18:19, 20:21, 21:22, 23:24, 25, 26
Muhammed Murtaza YETİŞ	Adıyaman	9, 10, 11, 12:13, 18, 19
Haşim ÇELİK Nedim GÜNEŞ		10:11, 12:14, 18 11:12, 13:15, 16, 18, 25, 26
Hamza DAĞ İhsan ŞENER	İzmir Ordu	12, 24 14:15
Oya ERONAT	Diyarbakır	16:18, 22:23, 25, 26
Nevzat PAKDİL	Kahramanmaraş	21

Açılma Saati: 11.23

Kapanma Saati: 12.48

BİRİNCİ OTURUM

21 Aralık 2011 Çarşamba

Açılma Saati: 11.23

BAŞKAN: Mehmet Naci BOSTANCI (Amasya)

---0---

BAŞKAN - Evet, değerli arkadaşlar, alt komisyonumuz, bugün, yaşanan bu terörden etkilenen ve bütün bu tartışmaların önemli parçalarından birisini teşkil eden korucuları, onları temsil edici mahiyette olduğunu düşündüğümüz bazı arkadaşları dinleyeceğiz.

Öncelikle Hakkâri'den ve Batman'dan gelen arkadaşlar var. Hakkâri'den Nebi Gültekin. Nebi Bey, sizsiniz değil mi? Yine Hakkâri'den Haşim Çelik, sizsiniz. Batman'dan Nedim Güneş, sizsiniz. İbrahim Adıyaman, sizsiniz.

Şimdi, burada benim elimdeki listeye göre arkadaşları dinleyelim. Öncelikle Nebi Gültekin Bey, 1974 Çukurca Uzundere doğumlusunuz. Ailenizden 24'ü korucu, 8'i normal yollar olmak üzere toplam 32 kişiyi kaybettiniz. "Aile" derken aşiret değil mi?

NEBİ GÜLTEKİN – Hepsi benim öz akrabalarım.

BAŞKAN – Geniş aile.

Evet, Nebi Bey, bize olaylara nasıl bakıyorsunuz, bölgenizde neler oldu, siz bu görevi nasıl üstlendiniz, sonraki gelişmeler nasıl yaşandı, kayıplarınız ve onlara ilişkin oradaki insanların kanaatleri, düşünceleri, duyarlılıkları bu çerçevede bize bir sunum yapabilir misiniz?

Buyurun.

NEBİ GÜLTEKİN – 1989'da biz 5 şehit verdik, 1995 tarihinde yine biz 11 şehit bir gecede verdik, 1986 tarihinde 5 bir verdik, toplam 32 tane şehidimiz var, bunların içinde halk, vatandaşlarımız da var. 4 defa evimizi bastılar, babamı vurdular, kapımızın önüne mayın döşediler. Ondan sonra, Uzundere beldeydi, kasabaydı, beldemizi terk ettik. Halkımızın yarısı Yüksekova, yarısı Hakkâri'de, yarısı Van'da perişan durumlarda. Hâlâ şimdi de biz görevlerimize falan çıkıyoruz. Tehdit alıyoruz.

BAŞKAN – Nebi Bey, sizinki bir aşiret galiba değil mi?

NEBİ GÜLTEKİN – Evet.

BAŞKAN – Ne aşireti, ismi ne?

NEBİ GÜLTEKİN – Bizim aşiret Ertuşi aşireti.

BAŞKAN – Ne kadar bir nüfusu var bu aşiretin.

NEBİ GÜLTEKİN – Nüfusu çoktur, çok kalabalık.

BAŞKAN – Yani belli bir sayı var mı?

NEBİ GÜLTEKİN – Sayısı çok büyük bir rakam.

BAŞKAN – Hangi havalide?

ERTUĞRUL KÜRKCÜ (Mersin) – 5 bin, 10 bin diyebilir miyiz?

NEBİ GÜLTEKİN – Jirki aşireti bizim kolumuzdur, Mamhuran aşireti bizim kolumuzdur, Giravi aşireti bizim kolumuzdur, Başkale'deki İskender Ertuşi onlar da bizim kolumuzdur. Mesela bunlar 12 kardeş, dağılmışlar. Yani sadece Uzundere nüfusu 1.550 hane, sadece Uzundere, ben, tek diyorum, 1.550 hane. Şu an hepsi dağıldılar.

BAŞKAN – Peki, bu aşiretin genel geçimi nereden oluyor?

NEBİ GÜLTEKİN – Bazı arkadaşlar korucudur, bazı arkadaşlar boş. Koruculuk maaşıyla geçiniyorlar.

BAŞKAN – Ne kadar koruculuk maaşı?

NEBİ GÜLTEKİN – Koruculuk maaşı 740-750 milyon veriyorlar.

BAŞKAN – 740-750 lira civarında.

NEBİ GÜLTEKİN – Evini, malını mülkünü, her şeyini terk etmiş birisinin diyelim ki 20 tane çocuğu var, kira ödüyor, maaş yetmiyor, bu maaş çok az. Yani gerçekten korucular zor durumdadır, çok sıkıntı çekiyorlar, sigortası yok.

BAŞKAN – Peki, korucu olarak ne zaman görevlendirildi sizin aşiretiniz?

NEBİ GÜLTEKİN – Biz 87'de, 88, en çok alan 90 tarihi. Mesela Uzundere olarak bizim önce 87'de bir grubumuz vardı korucular, milletin koyunları vardı, hayvanları vardı. Bu koyunlar, bu hayvanların hepsini alıp götürdüler.

BAŞKAN – Kim götürdü.

NEBİ GÜLTEKİN – Dağdaki...

BAŞKAN – PKK'lılar.

NEBİ GÜLTEKİN – ...Hakkârililer.

Şimdi, millet ne oldu? Geldi, milletin çoluk çocuklarını, benimle okul okuyan birçok arkadaşlarımız vardı, alıp götürdüler. Şimdi onların da hepsi ölmüşler, hiç kimse sağ değil. En son millet dedi: "Koyunumuzu, şeyimizi satalım." Herkes silah aldı.

BAŞKAN – Sizin bu PKK'yla karşılaşmanız nasıl oldu? Yani koruculuk görevini üstlenmeden önce bölgede terör var mıydı?

NEBİ GÜLTEKİN – Daha önce bölgede yoktur. En son 86 yıllarında, 95, 92 bu tarihlerde yani böyle bu olaylar meydana çıktı.

BAŞKAN – Siz bu terörden zarar gördünüz mü?

NEBİ GÜLTEKİN – Biz bir Uzundere belde olarak, bizim beldemiz fesholdu, köylerimizi terk ettik.

BAŞKAN – Başlangıçta diyorum, başlangıçtaki durum neydi, en başta? Yani 86, 87, 88...

NEBİ GÜLTEKİN – 86’da herkesin arazisi vardı, hayvanları vardı, koyunları vardı. Maaş verip vermese de hiç kimsenin zaten ihtiyacı yoktur.

BAŞKAN – Yani geçimini sürdürebiliyordu.

NEBİ GÜLTEKİN – Evet.

Bunların, herkesin durumları mesela orada pirinç, cevizleri her şeyi ekiyorduk. PKK çıktı, geldi, milletin çoluk çocuklarını kaçırdılar. En son, devlet...

BAŞKAN – PKK’yla ilk karşılaşmanız oradaki çocukların kaçırılması biçiminde mi oldu?

NEBİ GÜLTEKİN – Evet.

BAŞKAN – Mesela ne yapıyorlardı?

NEBİ GÜLTEKİN – Mesela ben şahsen okula gidiyordum, ilkokula, bir gün dedi: “Köyde, dün akşam 8 tane çocuk alıp götürdüler.” Biz ne yaptık? O zaman bizim jandarmamız vardı, küçük bir karakolumuz vardı, biz gittik karakolda yattık, her gece biz karakola kaçıyorduk, karakolda yatıyorduk.

BAŞKAN – Bizi kaçırmaları diye?

NEBİ GÜLTEKİN – Evet, bizi kaçırmaları.

Böyle insanları gördük yani gerçek, millet zor duruma düştü, millet de herkes korucu oldu, kendilerini korudular, en son biz 35 şehit verdik, 20’ye yakın da gazimiz var, yani biz çok zarar gördük Uzundereli olarak.

BAŞKAN – Evet.

Ne kadar korucunuz var şu anda?

NEBİ GÜLTEKİN – O zaman sadece Uzundereli’den 480 korucumuz vardı, şimdi tabii hepsi korucu değildir, biz köyümüzü terk ettik, kimse de bize yer vermedi, dağıldılar. Şu an Yüksekova’da bizim 130-140 korucumuz var, Hakkâri’de 60’a yakın benim akrabalarım korucu, bir de Van’da 30’a yakın korucularımız var.

BAŞKAN - Peki koruculuk dışında bir geçim kaynağınız var mı?

NEBİ GÜLTEKİN – Zaten kimse iş vermiyor bize. Kimin kapısına gitsek, “Sen korucusun.” Korucunun da zaten maaşı 700 milyon, 10 nüfusa bakıyor, iş vermezler bize.

BAŞKAN – Niçin iş vermiyorlar?

NEBİ GÜLTEKİN – Vermezler, nereye gitsek, “Korucu musun?”, “Korucuyuz.”, işimiz gitmiyor yani.

BAŞKAN - Peki şu anda terör örgütünün, PKK’nın bölgedeki durumu nedir? Sizinle olan ilişkisi nedir?

NEBİ GÜLTEKİN – Vallahi PKK'nın durum şeyinden, mesela şahsen kendim, akrabalarım diyorum, biz baskı altındayız, tehdit alıyoruz.

BAŞKAN – Nasıl bir baskı, tehdit biçiminde mi?

NEBİ GÜLTEKİN – Şimdi, şöyle: Ben dedemi Çanakkale'de kaybettim, babamı kaybettim, şimdi ben korucuyum, devlet bana bir maaş veriyor, ben da maaşımı alıyorum, görevlere gidiyorum, Hakkâri'ye çıkana kadar belki bin taş arabama vuruyorlar. Niye vuruyorsunuz? Bu sıkıntılarımız var yani.

BAŞKAN – Kim taş atıyor?

NEBİ GÜLTEKİN – Taş atan çocuklar. E tabii, çocukları yönlendiren de insanlar vardır, yani birileri söylüyor gidin bunları taşıyın.

BAŞKAN - Hım, örgütün yönlendiriciliği var diyorsunuz. Peki, PKK'nın içinde aşiretinizden insanlar var mı?

NEBİ GÜLTEKİN – Yok.

BAŞKAN – Sizin aşiretten kimse yok?

NEBİ GÜLTEKİN – Aldı götürdüler, hepsi öldüler yani, hiç kimse kalmadı.

BAŞKAN – Peki, PKK'yla bir kan davası gibi bir durum söz konusu mu?

NEBİ GÜLTEKİN – Şimdi, tabii.

BAŞKAN – Nasıl algılanıyor aradaki çatışma?

NEBİ GÜLTEKİN – Ben babamı hayatta unutmuyorum, ben küçükken, evimizi bastılar, kapımızın önüne mayın döşediler, benim bir sürü akrabam orada şehit oldu, ben bunları unutmam, yani hayatta ben unutmam. Mesela yeğenim, ben bunları unutmam yani. Amca oğullarım, teyze oğullarım hepsi, ben bunları unutmam yani hayatta, bunlar... Kim bunları unutacak? Şimdi herkes kendi mezarına gidiyor, memleketine gidiyor, bizim şehitlerimiz hepsi Uzundere'de, biz mezara gitmiyoruz. Niye? Bölge tampon bölgesidir. Biz de isteriz mezarlarımızı ziyarete gitsek, mezara çıksam ama maalesef biz gidemiyoruz.

Devlet bir kanun çıkardı, dedi, köyünde zarar gören insanlar, mesela Uzundere beldesi, biz köyümüzü terk ettik, boşalttık, mağdur durumda kaldık. Verdi adam başı 20-30 milyar, köyünü hiç terk etmeyen insanlar 100 milyar aldılar, bu da var yani Hakkâri'de.

BAŞKAN - Evet, farklı bir uygulama yapıldı?

NEBİ GÜLTEKİN – Evet, ben Uzundereli olarak bunu söylüyorum. Biz gerçek, çok zarar gördük, şimdi de çok mağduruz, köyümüze de gidemiyoruz, sıkıntılarımız çok.

BAŞKAN - Köyünüze gidememe nedeni, PKK mı, yoksa güvenli olmadığı için siz mi gitmiyorsunuz?

NEBİ GÜLTEKİN – PKK var. Mesela ben şahsen oraya gitsem, ben zaten belliyim, korucuyum, e ne yapalım? Korucu olmasam, devlet bir maaş vermese, onlar versin bir maaş bana, verecekler mi? Vermezler. Versinler benim yeşil kartımı, verecekler mi? Vermezler. Bu sıkıntılarımız var yani, biz köye gitsek ben şahsen diyorum, aynen bizi öldürecekler.

BAŞKAN – Peki 32 şehitten bahsettiniz değil mi?

NEBİ GÜLTEKİN – 32 şehit evet, listesi de bende var.

BAŞKAN – Bu zaman içerisinde peyderpey olan, zaman içinde oldu değil mi bu 32 şehit, çeşitli yıllarda. Mesela en çok ne zaman şehitler oldu?

NEDİM GÜNEŞ – En çok kişi 1993' te öldü.

NEBİ GÜLTEKİN – Bakayım, liste bende var: Süleyman Kaya mesela 1977 doğumluydu, 1995' te şehit oldu; Salih Dayan...

BAŞKAN - Affedersin mesela Süleyman ne zaman, nasıl bir olayla şehit oldu?

NEBİ GÜLTEKİN – Biz görevlere çıkıyorduk, köyümüzü koruyorduk yani, çocuklarımızı koruyorduk.

BAŞKAN – Nedir görev, etrafta nöbet tutmak mı?

NEBİ GÜLTEKİN – Görevlerimiz mesela köyün çevresinde diyelim Uzundere bölgesinden biz göreve gidiyorduk, o gece mevzilerimizi bastı, 11 şehidimiz oldu. 11 şehit, 8 tane de gazimiz oldu, bir gecede. Bir gece daha bizim Kaletepe vardır, orayı bastılar, 5 kişi de orada öldürdüler. Bir sefer Uzundere' den Piriçeken' e giderken bir yol vardır, arabanın altına mayın döşediler. 3-4 kişi de genç küçücük, orada şehit oldular. 1990 tarihlerinde bizim Uzundere bölgesinden yine 5 kişi orada şehit oldular bizim akrabalar. 1986' da mesela evinden çıkarılıp mesela Yusuf Deniz vardır, muhtar, onu evinden çıkarıp öldürdüler. 1987, iki kardeş, tekrar evinden çıkarıp, tekrar onları da öldürdüler. 1992' de bir kız, Halime ismi, Keko' nun kız kardeşi, o da şehit, onu da öldürdüler, bunun kız kardeşi. Bu da şehit, bunlar da iki kardeş, ailesinden hiç kimse kalmamış, ikisi şehit, ailesini yok ettiler.

BAŞKAN – Peki, böyle olaylar yaşandığında, büyükler ne diyorlar, nasıl anlamlandırıyorlar, ne söylüyorlar?

NEBİ GÜLTEKİN – Vallahi herkes devletten şey bekliyorlar, devlet bir çözüm bulsun artık yani bu kan dursun.

BAŞKAN - Peki, kanın durması için ne yapmak gerekir, sizin kanaatiniz nedir?

NEBİ GÜLTEKİN – Vallahi biz devletten daha iyi bilemeyiz, devlet bizden daha iyi bilir. Devlet artık bir çözüm bulsun yani, biz Uzundereli olarak Hakkari bölgesinde biz sıkıntı yaşıyoruz açıkçası. Biz eve gittiğimiz zaman arkamıza bakıyoruz, acaba arkamızda kimse bir şey vurmuyacak mı? İçeriye girdiği zaman, birisi kapıya vurduğu zaman, acaba bu kimdir? Mesela benim küçük

çocuğum var. Kendine odundan silah yapmış, bazen böyle havai mermilerin sesi geliyor, yastığı koyuyorlar, tak tak tak... “Baba“, “Nedir?“, “Evimizi bastılar.” Çocuk böyle şeyini bozmuş.

BAŞKAN - Kaç yaşında bu çocuk.

NEBİ GÜLTEKİN – Bu çocuk 5 yaşında. Mesela abisinden öğrenmiş, abisi 10 yaşında.

BAŞKAN - Evet.

Değerli arkadaşlar, soruları olanlar? Buyurun Ertuğrul Bey.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Ben size şunu sormak istiyorum: Siz koruculuğu kabul ederken, bundan doğabilecek bütün sonuçları size açıkladı mı size görev verenler? Yani böyle bir görev üstlendiğiniz zaman olabilecek şeyler, bunun tehlikeleri, riskleri, sonra karşı karşıya kalacağınız güçlükler söz konusu olunca bunun işte tedavisi, tazminatı, bakımı, kollaması bu gibi yani ne gibi haklarınız olduğunu biliyordunuz, ne gibi sorumluluklarınız olduğunu biliyordunuz?

NEBİ GÜLTEKİN – Şimdi, biz bu silahı, can güvenliğimiz olmadığı için biz hiçbir şart koşmadık.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Siz hiçbir şart koşmadınız?

NEBİ GÜLTEKİN – Hiçbir şart biz koşmadık; dedik, yeter ki, devlet bize silah versin, biz kendimizi koruyalım, biz bu şartlarda aldık. En son baktık o zaman maaşlarımız büyük bir maaş.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Devlet size kendinizi korumanız için bir silah veriyor, üste bir de para mı veriyor? Nasıl oluyor? Yani bir görev yapıyorsunuz, öyle değil mi?

NEBİ GÜLTEKİN – Tabii, biz köyümüzü koruyoruz.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Kendi köyünüzü korumanız için size...

NEBİ GÜLTEKİN – Devlet bize hem maaş veriyor, hem yeşil kartımızı veriyor, hem hastaneye gittiğimiz zaman masraflarımızı ödüyorlar yani.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Peki, sizin bu örgütle karşı karşıya gelmenizin sebebi, onların size saldırıda bulunması mı yoksa fikirlerini mi beğenmiyorsunuz?

NEBİ GÜLTEKİN – Şimdi, biz göreve çıktığımız zaman, bir bölge onların, noktalanmış, o bölgeyi basacaklar, örnek.

İBRAHİM ADIYAMAN – Nebi Bey, çok özür dilerim, ben bu soruya cevap versem olur mu?

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Tabii, ne demek, buyurun.

İBRAHİM ADIYAMAN – Ben Hakkâri Şehit ve Gazi, Dul ve Yetimler Dernek Başkanıyım.

Şimdi, bu silah aldığı zaman 1988 tarihinde PKK örgütü, Güneydoğuda geldiği zaman özellikle şu baskı yaptı, şundan dolayı biz korucu olduk: Yani ilk gelişinde, Hakkâri bölgesinde halkın üzerinde çok büyük bir baskı yaptılar. Zorla çocukları vereceksiniz dediler, kızlarınızı vereceksiniz dediler, ondan sonra mal varlığı neyse bize yardım vereceksin dediler. Bunlar da tabii işte Kürt devleti

kuracağız gibisinden, halk da biliyorsunuz orada, vatanseverlik gibisinden bunlara baktılar ama sonunda bu insanlara zarar verdiler. Bunlar da baktı ki, hiçbir şekilde, yani mecburen devlete sığındılar, silah aldılar. Yani halk, hani dediniz ya, sağlık güvencesi var mı? Yani o zamanlarda hiçbir şekilde sağlık güvencesi veya herhangi bir şekilde göz önüne alınmadı, yani bu insanlar öyle bir duruma geldiler ki, baktılar ki, herkes tarafından yani insanları öldürüyorlar, akrabasını kaçırıyorlar, çoluk çocuğunu götürüyorlar, koyununu götürüyorlar, mecbur kaldı devlete söylemiş ki, insanlara karşı silah aldılar. Yani, silah alması bu sebepten dolayı. Hakkâri’de, çok özür dilerim, ben Hakkâri’de 324 tane şehit verdim. 324 tane şehit, 430 tane gazi neden verildi ki? Niye biz bu şehitleri vermişiz? Sebep nedir? Ben de Kürt’üm. Ben Kürt olduğumdan da gurur duyuyorum. Mademki ben de Kürt’üm, o da Kürt uğruna dağa çıkmış, niye gelip beni vurmaya başladı, niye benim malımı, kardeşimi, akrabamın her şeyine göz dikmiş? Sebebi nedir? Biz bunu sormak istiyoruz.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Ben de aynısını sizden öğrenmek istiyorum. Madem siz de Kürtsünüz, siz de o kimliği üstleniyorsunuz, o zaman aradaki anlaşmazlık nedir ki, bir karşı karşıya, anlaşmazlık, siz onların fikirlerini, tarzını beğenmiyorsunuz?

İBRAHİM ADIYAMAN – Anlaşmazlık şu: Ben Kürt’üm, ben şu ana kadar mesela istediğim, Türkiye’nin genelinde nereye gitsem hiçbir kapı bana kapalı değil. Ben istediğim şekilde doktor olabiliyorum, asker şeyini de olabiliyorum, eğer okuyorsam cumhurbaşkanlığına kadar gidebiliyorum. Bunda hiçbir engel yok. Bugün İran’a gittim, bir Kürt, mesela başka mezhepte olan, kendine iki katlı bir bina yapamaz ama örgüt geldi, işte biz bir şekilde sizin hakkınızı savunuyoruz, hakkını savunmakta ise, bizim canımızı, malımızı almaya başladılar. Ha, sen mal vermezsen, ben seni kaçırırım ya da öldürürüm.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Yani siz zorbalık uygulandı, biz de buna karşı kendimizi savunduk diyorsunuz.

İBRAHİM ADIYAMAN – Zorbalık oldu, mesela Ağaçdibi köyü 1988-2004 tarihine kadar 18 sefer basıldı ve orada 3 tane şehit verildi. Hakkâri işte Ağaçdibi yol asfalta kadar 7 kilometre toprak yoldu, 7 tane mayın döşedi ve bu mayın benim rahmetli Korucubaşı Mustafa Adıyaman ailesinden 4 kişiyken, arabanın altında mayın patladı ve Allah’a çok şükür, kimseye bir şey olmadı ama araba parçalar oldu ön tarafı. Yani biz dedik ki, mademki siz bu şekilde halkımızsa, peki niye bize baskı kuruyorsunuz? Yani biz kendi acımızdan dolayı buna karşı silah koyduk.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Peki bunu anladım.

Bir de şunu sormak istiyorum: Size oradaki işte yani valilik veya jandarma komutanlığı veya asayiş, kolordu komutanlığından gelen görevliler size bazı görevler veriyorlar, onlarla beraber operasyona çıkıyor musunuz?

İBRAHİM ADIYAMAN – Çıkıyoruz.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Burada peki siz başkalarına zayıf verdirdiniz mi? Ondan ötürü de husumet derinleşiyor olabilir mi?

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi, husumet olarak hiçbir şekilde yani örgütün dışında hiç kimseye zarar vermedik. Yani bunlar zamanında köyümüzü bastılar, koyunumuzu çaldılar, bunun işte arkasından takip edilebilmesi için devlet güvenlik güçleriyle beraber gittik. Mesela, örnek, 10/06/1997 yılında köyümüze, işte Çarçıra yaylasında 800 koyunumuzu çaldılar. Biz köylü olarak bunu devlet güçlerinden yardım istedik ve biz bunun arkasından gittik ve biz gidene kadar da koyunu alıp Kuzey Irak' a kadar götürdü, almadık bunu biz, geri elimize almadık. Ben zaten Kürt'üm orada. Niye benim koyunumu alıp götürdün? Çünkü, korucu olduğumdan dolayı. Eğer sen başta gelip de beni öldürmemiş olsaydın, belki ben o silahı sana karşı kaldırmazdım yani. Bunu göz önüne almak lazım ki, eğer sen beni savunuyorsan o zaman benim can güvenliğimi niye alıyorsun?

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Bir de şunları sormak istiyorum: Siz bu olaylarda hayatını kaybeden arkadaşlarınız ya da aşıretiniz üyeleri yani korucu sıfatıyla hayatlarını kaybeden ya da sakat kalanlar, bunlara şehit, gazi aylığı bağlanıyor mu yoksa? Nasıl oluyor?

İBRAHİM ADIYAMAN – Tabii, benim babam 10/9/1995 tarihinde şehit oldu. Nasıl şehit oldu? Ben kardeşimle öz amca oğlum ot biçmeye giderken tabii ki, şimdi öyle bir duruma geldi ki, nereden ne geleceğini bilmiyorum. Mecburen can güvenliğimizi babam korumaya başladı. Geldi bir tepenin üstünde nöbet tuttu. Örgüt mensupları hiç sorgu sual etmeden senin burada ne işin var diye bixi ile taradı ve babamı şehit etti. Babam şehit olduktan sonra benim bütün kardeşlerime maaş bağlandı. Dul ve yetimler maaşı aldılar. Ondan sonra 2007, 3713 sayılı Kanuna göre iş imkânı tanındı, benim kardeşim şu anda millî eğitimde çalışıyor. Ben de 1996 tarihinde bölücü terör örgütü şeyinde mayına bastım, mayına basıp gazi olmamdan dolayı ben de emekli gazi maaşım oldum, hem emekli maaşım oldu hem de şu anda orman işletme müdürlüğünde iş aldım. Yani devlet bu konuda...

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Korucu olarak yani bir sosyal güvence sahibisiniz?

İBRAHİM ADIYAMAN – Sosyal güvencemiz son derecede mükemmel, yani hiçbir eksiklik vermiyor, sağ olsun son Hükûmet, yani bazı eksikler var ama o eksikleri de... Mesela daha önce korucu ailelerinden 3713 sayılıya tabi değildi, bunlar son Hükûmet olarak sağ olsun 3713 sayılı Kanunu çıkardı, bütün koruculara da iş imkânları tanıdı. Gazilik kimliği verildi, şu anda tek sıkıntımız şu, başkanım da burada bunu dile getirmek istiyorum özellikle: Hakkâri' de 324 tane şehit var, 430 tane gazi var, biz de Türkiye Harp Malulü, Şehit, Dul ve Yetimler Derneği kurmuşuz, maalesef bizim şehit ailelerimiz hiçbir şekilde bu derneğimize üye olamıyor, bunu işte çözüp...

BAŞKAN - Hangi derneğe üye olamıyor?

İBRAHİM ADIYAMAN – Türkiye Harp Malulü, Şehit, Dul ve Yetimler Derneği. Biz orada dernek açmışız, orada üyelik şeyinden işte iç güvenlik olmam nedeniyle bilmiyorum kanun var,

hukukçu olmadığım için tam bilmiyorum da, bundan dolayı bir sıkıntımız var, yoksa bunun dışında hiçbir sıkıntımız yok.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Peki, bir şey daha sorup bitirmek istiyorum, ben bir şey sormayacağım artık. Peki siz korucu olarak bu çatışmanın son bulması konusunda size bir rol düştüğünü düşünüyor musunuz? Yani mesela korucular da şöyle bir inisiyatif alsa belki de bu çatışma biter mi, yoksa bu sizin dışınızda mı görüyorsunuz?

İBRAHİM ADIYAMAN – Kesinlikle yani buna bir çözüm bulunmasını istiyoruz. Yani hiçbir tane vatandaş sürekli işte korku içinde, tehdit içinde, efendime söyleyeyim, orada bazı şeylerin yapılmasını istemez. Mutlaka bunun da bir çözümü olması lazım. Yani çözüm olarak mutlaka bir şeyler lazım. Mesela, siz bir DTP'li olarak, bir Kürt olarak, ben de Kürt'üm, artık ne istiyoruz mesela şimdiye kadar? Bizim amacımız nedir artık? Yani eğer bir şeyler varsa, biz de bunu devletin yanında yer almayı istiyoruz. Mutlaka bunun çözülmesi gerekir.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ (Mersin) – Peki teşekkür ederim.

İBRAHİM ADIYAMAN – Ben de teşekkür ederim Sayın Vekilim.

BAŞKAN - Murtaza Bey, buyurun.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Hoş geldiniz öncelikle.

Ben Ertuğrul Bey'in sorduğu bir soruyu tamamlayarak sorayım: Korucu olmasaydı diyelim ki babanız yine aynı sosyal haklar geçerli olacak mıydı? Yani diyelim orada bölgede yaşayan bir vatandaşımız işte terörden dolayı hayatını kaybettiğinde onun çocukları aynı hakları alabiliyor mu, korucu olmasa bile?

İBRAHİM ADIYAMAN – Alamaz, şimdi bu çok büyük bir sorun. Teşekkür ederim böyle bir soru sorduğunuz için. En büyük, yani terör mücadelesinden bu tür olaylarla ilgili hiçbir şekilde sağlık güvencesi yok, hiçbir şekilde devletten herhangi bir yardım yok. Hatta tazminat veriliyor ama iş imkânı olsun, Emekli Sandığından olsun herhangi bir biçimde yararlanmıyor maalesef, hatta bir tane örnek dosya da var, Yonca diye bir kardeşimiz, onun Emekli Sandığına bağlanma şeyleri olmamış, iş talep hakkı da reddedilmiş.

BAŞKAN - Sadece tazminat mı veriliyor?

İBRAHİM ADIYAMAN – Sadece hani işte askerlere...

BAŞKAN - Korucu ile korucu olmayan arasındaki fark nedir?

İBRAHİM ADIYAMAN – Korucu olanla olmayan arasındaki bir tazminat, valilik bir komisyon oluşturuyor, ailesine bir yardım yapıyor. Onun dışında hiçbir şekilde ne Emekli Sandığı tarafından maaş bağlanabiliyor, ne iş imkânı tanınabiliyor, ne başka bir yerde yani herhangi bir sağlık güvencesi verilmiyor maalesef. Çok büyük bir sorun da zaten bu.

BAŞKAN - Peki korucular dışında köyü basılan, zarar görenler de var mı?

İBRAHİM ADIYAMAN – Var efendim.

BAŞKAN - Yani koruculuk görevi almamışlar, ama köyleri basılmış.

İBRAHİM ADIYAMAN – Mutlaka, mesela örnek...

HAŞİM ÇELİK – Ben varım. Hakkâri Yüksekova İkiyaka köyüm, sıfır noktasındayım. İşte 89’ da bizim köyü bastı, bizim aileden bir gecede 28 kişi bizden katlettiler, öldürdüler. Tekrar 97’ de 6 kişi daha, yani onlar korucudur, öldürdüler. Yani 28 kişi, hepsi çocuktu, bayandı, nenem vardı 70 yaşında, öldürdüler.

BAŞKAN - Haşim Bey, o 28 kişinin katledildiği olay, niçin oldu?

HAŞİM ÇELİK – Vallahi efendim yani, biz de yani şu ana kadar bilmiyoruz. Yani geçen sene evimize geldiler, diyorlar ki, onlar haindi, hata yapmıştır, biz özür diliyoruz, yani yanlışlıkla olmuştur bu 28 kişi, bizden öldürdüler ya, geçen sene geldiler bizim evimizi ziyaret ettiler, BDP’liler de geldiler, herkes geldiler, yani diyorlar ki, bunları yapanları biz çıkarmıştık, bizden değil, hata yapmışlardır, bu olay olmuştu yani bizde. Evimiz yakıldı, 4 tane ev yakıldı, koyunumuzu da götürdü.

BAŞKAN - Bu olaylar nasıl yaşandı? Gece köyü bastılar, evlerde mi katlettiler?

HAŞİM ÇELİK – Gece saat dokuzda bastılar.

BAŞKAN – Bastılar, sonra ne yaptılar, milleti meydana toplayıp?

HAŞİM ÇELİK – Zaten o mahalle ayrıdır, köyden aşağıdadır, yani sıfır noktasından aşağıdaydı.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Mezra mı oluyor?

HAŞİM ÇELİK – Mezra, Malaesin Mahallesi.

BAŞKAN - Ne oldu, nasıl yaşandı o gece, siz biliyor musunuz?

HAŞİM ÇELİK – Evet, ben hatırlıyorum. Bir buçuk saat sürdü, roketler, bixilerle bizim evimize saldırılar, sonra biz kalanlar kaçtık, yukarıda iki köy vardı, oraya kaçtı, koyunları götürdüler, 8 tane çobanı götürdüler, çobanları da tam Irak sınırında öldürdüler, götürdüler.

BAŞKAN - Bu ilk olay mı, daha önce olay yaşanmış mıydı?

HAŞİM ÇELİK – Hayır ilk olaydı.

BAŞKAN – Geldiler, direkt köyünüzü bastılar, 28 kişiyi katlettiler?

HAŞİM ÇELİK – Evet, hepsi bizim ailemizdi.

BAŞKAN - Daha önceden bir haber gönderme, malınızı, çocuklarınızı vereceksiniz tarzında herhangi bir şey yok?

HAŞİM ÇELİK – Hiç yoktur.

BAŞKAN - Peki siz ne düşündünüz, niye bu oldu diye kendinize sorduğunuzda ne dediniz?

HAŞİM ÇELİK – Kimse bize sahip çıkmamış, yani kimse demedi, acaba bu ne için, neden bu sizin başınıza getirildi, bizde kimse yani bir hata yapmadı, ne örgüte ne kimseye biz hata yapmamışız. Yani, geldiler, korucuyuz, korucudan olay.

BAŞKAN – Ha siz o zaman korucu muydunuz?

HAŞİM ÇELİK – Ben şahsen korucu değildim ama işte köy...

BAŞKAN - Köy korucu olmuştu, ha korucu olması sebebiyle mi yapıldı bu saldırı?

HAŞİM ÇELİK –Evet.

BAŞKAN - Anladım.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Şimdi, hiç aklınıza şu geliyor mu, gerçi demin sorulara cevap verdiniz, niye korucu olduğunuzu da anlattınız, yani kendi canımızı, malımızı korumak için dediniz, şu hiç böyle aklınıza geldi mi: Ya işte terör örgütü geliyor, PKK geliyor bizim canımızı, malımızı alıyor, öbür taraftan işte devlet diyor ki, silahların siz kendinizi savunun, halbuki bu devletin işidir, niye bizim canımızı, malımızı savunmak işi bize düşsün, devlet niye kendi işini yapmıyor diye düşündüğünüz oldu mu hiç?

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi, hem can güvenliği hem de o zamanki şeyinden dolayı, yani geçimsizlik kaynağından dolayı, hani devlet maaş verdi denildiği zaman o insanlar hiç olmazsa maaş alıyor, ondan dolayı yani hemen silah şeylerine başvurdu, bir. İkincisi de işte az önce anlattığım gibi örgüt bir şekilde bu insanlara baskı uyguladı, efendime söyleyeyim, zorla gençleri, kızları almaya çalıştılar, bunları da hazmedemiyor. Güneydoğuda özellikle Hakkâri bölgesinde aşiretçilik çok yoğun, belki Sayın Vekilim biliyordur Hakkâri bölgesiyle ilgili bazı şeyleri, yani hazmedemediler. Yani bir aşiretin veya bir ailenin kızını yanından alıp dağa götürmeyi kimse hazmedemez. Canını ortaya koyar, vermez yani. Ha isteğiyle gidiyorsa bir şey demezler de, ama kimse buna müsaade etmez. İkincisi, bu geçimsizlik kaynağı, o zaman hayvancılık var, zaten örgüt, PKK örgütü geldikten sonra herkes hayvanını satmaya başladı, kimse yaylaya çıkmadı, kimse hayvanını otlatmaya falan gitmeyince boş kaldılar, mecburen işte devlet maaş verdiği için dolayı koruculuğu seçtiler. Herkes de eğitim konusunda çok düşük bir eğitim olduğu için herhangi bir yere de gidemediler, okumak konusunda da bir eksiklik vardı o zaman.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Şu anda bölgede PKK'lı olan var, korucu olanlar var, bunun dışında olan var mı? Yani korucu olmayan ama PKK'lı olmayan da var mı?

NEDİM GÜNEŞ – Bunların haricinde yok.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Yani ya PKK'ya gidiyor ya korucu mu oluyor?

HAŞİM ÇELİK – Aynen öyle.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Sizin bölge için diyorum.

BAŞKAN - Buyurun.

NEDİM GÜNEŞ – Bizim bölgede sadece PKK var, biz görmüyoruz PKK'dan başka bir şey görmüyoruz. Yani 1980'de ben korucu değilim, bizim Kozluk çevresinde Karatepe var, oradan zaten biz bilmiyorduk yani bu PKK nedir, PKK şeyini de bilmiyorduk ama bizim korucular kaç kişi, bir Yenidoğan köyü var, şu anda 100 tane korucu var orada, bizi, şeyi PKK var, yahu PKK ne PKK'sidir, biz PKK'yi bilmiyoruz, PKK yok, biz PKK'yi bilmiyoruz. Sonra baktık, bizim dayılarımız var orada, bir gece 6 kişi onlardan katlettiler. Katletti, baktım böyle böyle sıra bize geliyor. Yani köyden çıkacaksın, yani mecburiyetten silah alıyorsun, başka bir çaremiz yok, başka bir çaremiz kalmadı. Biz de mecburiyetten silah aldık, yani çoluk çocuğunu neyle besleyeceksin? Köyden kalkarsın, farz edelim Ankara'ya geliyorsun, burada ne yapacağım yani benim gücüm yok, 20 tane çocuğum var, nasıl besleyeceğim? Mümkün mü? Biz de orada zaten silah aldık, 1990'da. 1993'te benim köyüm basıldı. 100 tane şehit oldu bizde, benim eşim ve 3 tane çocuğum şehit oldu. Sonra ki şimdiye kadar biz bakıyoruz zaten, bu dava hiç durmuyor. PKK'nin işi zaten bitmiyor. Yani dese bizim elimizde, bizim elimizde bir şey yok, PKK'nin elindedir, bizim elimizde bir şey yok.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Başkanım, ben en son bir soru sorarak kapatayım: Hiç böyle siz orada JİTEM diye bir şey gördünüz mü, duydunuz mu?

NEDİM GÜNEŞ – Hiç, kesin kesinlikle, kesin kesinlikle.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Yani kesin var mı, yok mu?

NEDİM GÜNEŞ – Yok, hiç yok.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Peki, böyle bazen basına yansıyor. Bazı korucubaşılarda işte oradaki bazı sınırdan kaçakçılık yapma gibi, efendim, askeri birtakım işte böyle JİTEM denilen tiplerle falan beraber halkı da ezen birtakım beyanatlar çıkıyor basında. Siz böyle bir şey gördünüz mü?

NEDİM GÜNEŞ – Kesinlikle hiç görmemişiz. Bak, Kozluk çevresinde ben hiç görmemişim. Yirmi beş yıldır ben bu görevdeyim, ben hayatımda görmemişim. Kesin kesinlikle.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Peki.

HAMZA DAĞ (İzmir) – Başkanım, ben size bir soru yöneltmek istiyorum:

HAŞİM ÇELİK – Bizim evimize gelen geçen sene BDP geldi.

HAMZA DAĞ (İzmir) – Yani, sadece BDP'liler geldi.

HAŞİM ÇELİK – Evet.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Yani BDP'liler gelip bu olayla ilgili sizden özür mü diliyorlar?

HAŞİM ÇELİK – Evet, özür dilediler, Ahmet Türk, Aysel Tuğluk'un...

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – PKK'nın yaptığı olayla ilgili mi özür dilemeye geldiler?

HAŞİM ÇELİK – Evet, Ahmet Türk geldi, Aysel Tuğluk. Geçen sene annemin yanına geldi diyor ki, ben kimseden affetmem... Annem yetmiş yaşında öldürüldü, teyzem yetmiş yaşında öldürüldü, benim yeğeni hepsi öldürüldü. Altı aylık yeğenime beşikte silah koymuştu ağzında... Ben nasıl sizi affediyorum?

Diyor ki: “Yapanlardır onlar da haindir yani yoksa kimse, bayanlar, çocukları öldüremez.” Yani örgütün içindeler.

BAŞKAN – PKK'nın yapmış olduğu bu katliamla ilgili daha sonra size gelip “Bir yanlışlık oldu.” diyenler kimlerdi tanıdığınız?

HAŞİM ÇELİK – Geçen sene mi?

BAŞKAN – Geçen sene...

HAŞİM ÇELİK – Ahmet Türk, Aysel Tuğluk evimize geldiler.

BAŞKAN – Ahmet Türk, Aysel Tuğluk... Ne zaman geldiler?

HAŞİM ÇELİK – Geçen sene, 2010' da geldiler.

BAŞKAN – 2010' da hangi ayda hatırlıyor musun?

HAŞİM ÇELİK – Vallahi, tam hatırlamıyorum hangi ayda...

BAŞKAN – Yani sonbahar mıydı, kış mıydı?

HAŞİM ÇELİK – Kışın zamandıydı.

BAŞKAN – Kış zamanı geldiler.

HAŞİM ÇELİK – Evet.

BAŞKAN – Ne dediler?

HAŞİM ÇELİK – Dediler ki: Bunlar tabii bu örgüt yapmıştır, ama diyor ki onlar da haindir. Biz yani hepimiz üzüntülüüz, bu yapanları da işte lanet ediyoruz, bunları yapanlar da şu anda örgütün içinde değildir, hepsi öldüler...

İBRAHİM ADIYAMAN – PKK...

NEBİ GÜNEŞ – PKK'dan başka kim yapacaktır?

BAŞKAN – Ne dediklerini öğrenmek bakımından soruyorum, evet.

HAŞİM ÇELİK – Annem de dedi ki, sizin de desteği vardı yani, bu yapanlar da şu anda yaşıyor, örgütün içinde... Tamam 89' da olmuş biz köyü boşalttık, yola geldik, tekrar bize saldırdılar. Yani, sadece 89' da olay... Yani tek o değil de yani üst üste geliyordu, yani bir sefer olmamıştı yani köyümüze basan...

BAŞKAN – Sonra da baskın oldu.

HAŞİM ÇELİK – Ben de kendim yaralanmışım iki defa.

BAŞKAN – Geçmiş olsun.

HAŞİM ÇELİK – Sağ olun. Annem yaralanmış.

BAŞKAN – Peki, İhsan Hocam.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Şimdi ağabeyimiz, emekli olan ağabeyimiz dedi ki: PKK var ve korucular var yani hiç yani normal vatandaş, hayatını sürdüren yok mu köyde, geçinen? Mesela, senin muhtar olduğun köyde kaç kişi yaşıyor?

NEDİM GÜNEŞ – Benim köyümde şu an 3 bin nüfusu vardı, şu anda 300 nüfus kalmış.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Peki, 300 nüfustan kaç korucu?

NEDİM GÜNEŞ – Korucular? Şu anda 9 tane benim korucum var.

İHSAN ŞENER (Ordu) – O zaman şu anlamı taşıyor, 280 tane vatandaş yaşıyor köyde yani.

NEDİM GÜNEŞ – Evet, doğrudur.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Neyle geçiniyorlar?

NEDİM GÜNEŞ – Vallahi İstanbul’dadır, onlar dışarıda.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Çalışıyorlar, geliyorlar.

NEDİM GÜNEŞ – Evet çalışıyorlar, çocukları orada çalışıyor, aileleri zaten köyde. Karısına ay başı para gelmese zaten bu çocuklar hep aç kalacak.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Peki, bu köyünüze en son baskın ne zaman oldu?

NEDİM GÜNEŞ – 1999’da.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Yani on üç yıldır herhangi bir şey yok.

NEDİM GÜNEŞ – Var var, nasıl yok. Var zaten var yani...

İHSAN ŞENER (Ordu) – Size en son PKK baskını ne zaman oldu köyünüze?

NEDİM GÜNEŞ – 1993’te oldu.

İHSAN ŞENER (Ordu) – En son, önce değil de, en son?

Yani birkaç yıl içinde böyle bir baskın oldu mu?

NEDİM GÜNEŞ – Baskın oldu zaten herhangi bir zayıt vermedik biz.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Vermediniz?

NEDİM GÜNEŞ – Vermedik. Yani oralarda felaket şey oldu yani baskın oldu. Şimdi en az, en az bizim Kozluk ilçesinde 200 kişi korucumuz gitti, belki fazladır, korucunun aileleri.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Peki, korucuları mı hedef alıyorlar? Yoksa mesela, köyde herhangi bir vatandaşa gelip biz şunları...

NEDİM GÜNEŞ – Sadece ve sadece korucular...

İHSAN ŞENER (Ordu) – Korucular...

NEDİM GÜNEŞ – Sadece korucular.

HAŞİM ÇELİK – Şimdi korucuları hedef alıyorlar, daha önce de...

NEDİM GÜNEŞ – Onların hedefi korucudur.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Ama şimdi yani halka bir şey yapmıyorlar?

NEDİM GÜNEŞ – Benim kardeşim, benim ağabeyim korucu değildir, ona bir şey yok. Sadece sadece korucuları...

İBRAHİM ADIYAMAN – Hedefte korucular şu anda. Sadece devletin yanında yer alan insanlar.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Peki, başka bir şey sorayım: Mesela, köye gelip kendi ihtiyaçları ya da istedikleri bir şeyler oluyor, bunlar verilmeyince mi böyle bir eylem yapıyorlar yoksa rastgele mesela korucu gördüklerinde ateş mi ediyorlar? Yani diyelim ki siz bir yerdesiniz korucu olduğunuz biliniyor sizi kasıtlı olarak öldürmek mi niyeti yoksa sizden bir şey istiyorlar vermeyince mi böyle oluyor?

NEDİM GÜNEŞ – Kasten bizi öldürüyor yani bizden bir şey istemiyor ki yani mümkün değil.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Ama önceden hiç hedef gözetmiyordu herkesi öldürüyordu, şimdi korucuları öldürüyor öyle mi?

HAŞİM ÇELİK – Evet.

NEDİM GÜNEŞ – Tabii tabii.

Şimdi 1993'te benim olayım oldu yani benim arkadaşım var 6 tane şehidi var, benim 3 tane var, onun kardeşi korucu değildi. Ağabeyi ile eşi olaydan gitti.

İHSAN ŞENER (Ordu) – Korucu olmadığı hâlde.

NEDİM GÜNEŞ – Zaten korucu değildi, baskın yaptı... Demedi ki: İnsandır bunlar yani hepsi oraya toplandılar taradılar.

Teşekkür ederim.

NEBİ GÜLTEKİN – Ben korucuyum, örneğin benim kardeşim korucu değildir, Nasıl? Mesela, o vatandaşır, bu mecburen bana uyacak. Gelip bu Nebi Gültekin'in kardeşidir. Beni tutmuyorlar onu alıp öldürüyorlar, bu da var yani orada. Mesela, kardeşimi kaçırdılar, niye? Rahmetli babamın ismi çıkmıştır, Hacı Gültekin devletçi, Hacı Gültekin Türkiye Cumhuriyeti devletini bırakmıyor. 52 gün işkence yaptılar. Ondan sonra biz de birisini rehine tuttuk. Birisinin oğlu, PKK değildir, biz de rehine tuttuk. "Kardeşimiz giderse siz de gidersiniz." biz dedik, biz yeminliydik. En son oğlunu aradı "Bunun oğlunu öldürmeyin." "Yahu! biz dedi bunu illa öldüreceğiz." "Yok öldürmeyin, bu giderse, bu aile yeminlidir bizi öldürecekler." En son bunlar dedi "Nasıl yapalım?" 1999'da kardeşimin kar yağsın kuzey Irak sınırında, biz bunu kar zamanında bırakalım, soğukta bunlar donarak gebersin, demesin PKK bunları öldürdü. Bunları da yolda bıraktılar..... köyüne yaklaştı, meydan..... Orada birisi soğuktan vefat etti. Kardeşime o kadar işkence vurmuşlar kalp yetmezliği

var, öbürleri de hepsi şu an hastadır. Yani birisi ayağından soğuk vurmuş, yanlarından hasta, birisi kollarından, bunu da biz gördük yani. Biz..... Bakıyorlar, korucu ailesi kimse mesela benim diyelim ki 6 tane çocuğum var, ben onların eline düşmesem, benim oğullarım korucu değildir. Mesela, okula gidiyor “Senin baban şerefsizdir. Senin baban korucudur.” söylüyorlar benim oğluma, bu da var yani. Bazı konularda mesela biz çok şey kalıyoruz, bakıyoruz iki taraflı oynayanları gündüz devletçi, gece PKK’cı, onlar bizden daha iyi yer alıyorlar, bu da var yani.

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi Nebi Bey.....son zamanlarda Hakkâri bölgesinin, Şırnak bölgesinden iyi olmasının sebebi: Örgüt, 2008 tarihinde halkın içinde daha önceki yaptığı hataları bir şekilde halkın tarafından affetmeye çalıştı. Demin arkadaşın dediği gibi DTP’ nin aracının şeyiyle ilgili şehit aileleriyle birebir görüşmeye başladılar. “İşte zamanında biz yanlış yaptık, onlar hep JITEM’ di, devlet adamlarıydı, geldi halka baskın yaptılar, şunu yaptılar bunu yaptılar.” gibisinden bir propaganda yapmaya başladılar. Yani mutlaka işte bu örgütün yanındaki insan sempatanlarına, bir şekilde nemayı kesmek lazım Sayın Başkanım.

Terör nasıl biter? Mesela terör, Hakkâri bölgesinde esnaftan, en küçük bakkaldan tut en büyüğüne kadar herkesten vergi almaya başladı. Bunlar vergi aldığı sürece de örgüt daha çok baskın yapar, halkın üzerine daha çok baskı yapar, daha çok psikolojikmen savaş eğitimi yapabilir yani bunu bir şekilde önlemediğiniz sürece örgüt elinden geldikçe halka ve vatandaşa baskı uygulamaya devam edecektir.

BAŞKAN – Buyurun.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Teşekkür ediyorum.

Hepiniz hoş geldiniz. Ben Diyarbakır Milletvekiliyim. Korucularla daha önce de seçim zamanı da sohbetlerim oldu fakat bölge gerçeğini de çok iyi bilen insanlardan biriyim. Şehir kökenliyim yani hiç köyde yaşamadım ama sebepleri büyük ölçüde biliyorum yani korucuların çektiği sıkıntıları da biliyorum.

Şimdi bölgede koruculardan çok nefret ediliyor bunun sebebini şöyle biliyoruz biz: Şimdi operasyona gidildiği zaman asker bölgeyi tanımaz ama korucu bölgeyi tanıyor, mağarayı biliyor, onun saklanacağı yeri biliyor ve yönlendireceği için de korucudan nefret ediyor çünkü korucu hedefi biliyor. O nedenle hedefte en başta sizsiniz.

Şimdi “28 insanı niye öldürdüler?” diyoruz. Zaten terörün amacı korku salmak, korku salarak kendine yandaş sağlamak çünkü geçmiş tarihte de cellatlarına aşık olan halklar olmuştur, bunu biliyoruz.

Şimdi arkadaşımız sordu, dedi ki: Bölgede korucu ve PKK’lı dışında olan insan yok mu? Yok, şöyle yok.

NEDİM GÜNEŞ – Ben söyledim, yok.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ben anlatacağım kardeşim, aslında çok var ama görünte yok.

şimdi korucu belli zaten korucu, ortada, PKK'lı da ortada. şimdi, diğer insan PKK'lı değil, kendi hâlinde yaşıyor fakat öyle görünmezse o da tehdit altında. şimdi televizyon ekranlarını izleyin çözeceksiniz. şimdi orada bir televizyon spikeri mikrofon uzatır halka -dikkat edin bakın- şimdi eğer halk o televizyona konuşuyorsa bilin ki PKK'lıdır. Eğer mikrofonu şöyle elinin tersiyle iterse konuşmak istemezse başını kameradan çevirirse bilin ki o normal vatandaşdır. Bunlar bölgenin gerçekleri.

şimdi diyorsunuz ki: "Geldiler özür dilediler." Bu da yaptıkları bir yöntem. Kendim bizzat yaşadım. Oğlumun katledildiği olayda önce cenazeye geldiler, ama hiç ummadıkları bir tepkiyle karşılaştılar ve cenazeden kovuldular, benim tarafımdan kovuldular, camiden de gönderdim, cenazeden de gönderdim. Bu, basında çok sansasyon yaratınca bu defa haber gönderdiler, aracı koydular. İşte bir tane ünlülerinden biri "Eşimi alayım, bir akşam oturmaya baş sağlığına evine geleyim." dedi benim için. şimdi ben tabii isim veremiyorum çünkü bunu ispatlayamam, elimde belge yok ama yaşadıklarım bunlar. O zaman benim tepkim şu oldu: Buyursun gelsin başım gözüm üstüne ama önce televizyona çıkacak diyecek ki: "PKK bir terör örgütüdür ve biz bu örgütü şiddetle kınıyoruz." desin, gelsin dedim. "Onu yapmaz." dediler. "Onu yapmayan adamın da benim evimde işi yok." dedim.

Bir pişkinlik daha anlatayım size de şaşırın: Yine benim dostlarım, çalıştığım arkadaşlarım bazılarına gittiler dediler ki: "Biz devleti bu olayda mahkemeye vereceğiz İnsan Hakları Mahkemesine." Dershane önünde 6 çocuk 1 baba ölmüş, 68 de yaralı var, devleti mahkemeye verecekler. İşte "Ablanız da gelsin, imza versin mahkemeye verelim." Benim o andaki tepkim "Evet ben bir mahkeme düşünüyorum ama ben onları mahkemeye vereceğim." Deyince, bu olay karışır diye bu olaydan da vazgeçtiler.

şimdi bizim her sene 3 Ocakta anma törenlerimiz oluyor. Her sene de söyledikleri cümle: "Nedir bu kadar büyütüyor. Bir kazaydı oldu." Sanki cam kırılmış, bizim çocuklarımız ölmemiş, geleceğimiz kararmamış, bir yol kazasıdır, trafik kazasıdır, öyle algılıyorlar. "Niye bu kadar büyütüyor?" diyorlar ve birileri öldüğü zaman kendi öldürdükleri teröristlerin bile cenazesine gidip ailesini kucaklayıp sırtını sıvazlayıp kendilerine katıyorlar. Böyle tanıdığım aileler var. Çocuğu başta dağa kaçırmışlar 12 yaşında -bizzat tanıyorum- o çocuk dağa öldürülmüş, ne şekilde ölmüş orasını bilemem. Daha sonra bu aileye yüklü miktarda para, bir eylemde öne oturtma, omzunu sıvazlama... Bizim halkımız garibandır, hoş gönüllüdür. "Yahu, işte bu özür falan diliyor bir şey olmaz." diyor.

Bir olay daha: Bizim olayımızda biz tabii müdahil olduk, şikâyetçi olduk, aradan kırk gün geçti bir daha gittik, bir daha çağırıldık da gittik, baktım ki emniyette şikâyetini geri alanlar olmuş,

gitmişler ikna etmişler, maddiyat, korku, sırtını sıvazlama, bu şekilde... Ya bu bir kazadır falan filan. Öldürdükleri her olayın arkasından partililer de gidiyorlar ve "Bu bir kazadır, bu bir hatadır, biz sizden özür diliyoruz." Doğu halkı yüce gönüllüdür. Birisi af dilediği zaman affediyor ama kendi canı gitmiş, kanı gitmiş bunun sonradan farkına varıyor veya içine atıyor veya dışlanmaktan korkuyor. Diyor ki: "Ben şimdi bunu affetmezsem ya dışlanırsam ya etrafımdaki beni dışlarsa." Olaylar bundan ibaret.

Söyleyeceklerimde bir fark var mı bir Doğulu olarak söyleyin?

NEBİ GÜLTEKİN – Dediğin aynı, doğrudur.

NEDİM GÜNEŞ – Hiçbir yanlışlık yok.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Peki, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Nevzat Hocam, yok mu soru?

Buyurun.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Askerle beraber operasyonlara çıktığınızda yani olayı şöyle düşünebiliriz biraz daha baştan alalım: Sonuçta siz de aynen asker gibi canınızla kendi insanımızı, bölgemizi korumaya çalışıyorsunuz. Size verilen sosyal haklar açısından olsun, operasyonlarda sizinle asker arasındaki diyalog açısından olsun ya da operasyonlarda işte önden siz gidin falan gibi herhangi bir ayrımcı, farklı bir şey görüyor musunuz, hissediyor musunuz?

NEDİM GÜNEŞ – Hayır, herhangi bir fark yok.

HAŞİM ÇELİK – Tabii ben mesela ben şahsım öne gitmişim Irak noktasında ben öndeydim yani işte sabahleyin bize ateş edildi. Ben ilk orada yaralanmışım. İşte biz 5 arkadaş orada yaralanmıştık. Yani asker bölgeyi bilmiyor mecbur biz önüne gidiyoruz yani zorla bizi göndermiyor mesela bölgeye.

BAŞKAN – Evet.

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi arkadaşın sorusunu tamamlamak..... diyalog konusunda söyledi.

Şimdi diyalog biraz kopuk, niye kopuk? Örgütün sempatizanları olduğu sürece mesela 2008 tarihinden itibaren devletin yanındaki çalışan insanlar tamamen unutulduğunu düşünüyorum şöyle: Yani bir şekilde diyalog kurulmadı. Ben hiçbir zaman devlet demiyorum, ben oradaki kurum amirleri, vali olur, emniyet müdürü olur, alay komutanı olur, tugay komutanı, üst düzeydeki yetkili insanlar, şehit ailelerin sahiplerini, acı çeken insanları bir şekilde bunları getirip bir arada dertleriniz nelerdir? İhtiyaçlarınız nelerdir? Sıkıntılarınız nelerdir? Hiçbir şekilde diyalog kurulmadı. Bunu örgüt bir şekilde faydalanmaya çalıştılar. Yani dediler ki: İşte bakınız siz bunu yaptınız ama devlet bir şekilde size sahip çıkamıyor yani psikolojikmen bu insanlara bir baskı uygulandı. Hani son zamanlarda seçim, propaganda, efendime söyleyeyim bu sempatizanlık yükselmesini.... Yani ben biraz kopukluktan şikâyetçi olduğumu, tabii bu kişisel olarak tahminimdir çünkü ben bunu görüyorum herkes İbrahim

Adıyaman olarak belki çok acı çeken insanlar da her şeyi bilen insanlar değil. Mutlaka bunların içinde okumamış insanlar, hiçbir şekilde haber... Ama örgütün sempatanları gitmiş bir şekilde bu insanların kafasına bir şeyler sokmuş yani onu devletten çekinmeye başlar. Bütün faaliyetler konusunda. Yani bu diyalogu biraz daha yükseltmesini, acı çekenlere, özellikle Güneydoğu'daki şehit ailelerine, bu vatan toprağına canını feda eden insanlara... Devlet kurum amirlerinin biraz diyalog kurmasını ben tavsiye ediyorum çünkü ne kadar bu insanlar uzak kalırsa örgüt daha fazla prim yapmaya çalışıyor, propagandasını yapmaya çalışıyorlar, elinden gelen her şeyi halkın içine sokmaya çalışma düşüncesinde.

MUHAMMED MURTAZA YETİŞ (Adıyaman) – Bu korucular sadece korumakla mı görevli? Yani siz mesela diyelim bölge insanının sonuçta siz oradasınız efendim Kürtçe'yi biliyorsunuz rahat rahat herkesi tanıyorsunuz, akrabalık bağlarınız var, aşiretler arası diyaloglar var. Örneğin, aşiret diyelim ki korucu olmuş ama belki başka bir aşiret de gitmiş örgüte katılmış, örgüte destek veriyor. Böyle bu tür de örgüte destek verenleri de gittikleri yolun yanlış olduğu noktasında ikna etmek için sizden bir destek yani size bu tür bir görev ya da “Bunları da yapın.” diye bir şey söyleniyor mu? Sadece sizin işiniz yoksa böyle koruma görevi mi?

NEBİ GÜLTEKİN – Dediği gibi aynıdır yani şöyle var, şu an bunlar ne yapıyorlar? Diyelim ben otuz beş... Uzundere'de, 20'ye yakın gazimiz var. Yıllarca ben devletle omuz omuza çatışmaya katıldım. Mesela, 2005 tarihinde Kayseri Tugay Çukurca bölgesine geldi. Çukurca'da korucular vardır..... Ben Hakkâri'ye yerleştim, köyümüzü terk ettik, tabii şu an Hakkâri'deyiz. Kim sağlandı? Kim devlet adamıdır? Örnek, Nebi Gültekin. Çağırdılar, biz de gittik Yüksekova'da.... Biz 40 kişi olarak operasyona katıldık ama içimizdeki komutanlar dedi: “Nebi emir komuta bizdendir.” Dedim komutanım: “Biz cahiliz tabii biz okumamışız, biz köyde büyüdük, köylerde öğretmen falan yoktur ama biz bu şeylerde tecrübeliyiz. Ben sizin şeylerinize uymam.” Nedir? Dedim çünkü biz böyle gitsek PKK burada mutlaka vardır, bir tepe vardır biz şeye çıkacaktık Paratepe, Çukurtepe bir sınır idi. Komutan “Tamam Nebi, önde sen git.” Biz gittik, öbür komutanlar böyle geçti. Dedim ben, beni dinlemedi. Şöyle geçti, ben de şöyle çıktım, ben de onların emrini dinlemedim açıkçası. Bunlar burada bunlara ateş açtılar. Ben bu tepeye çıkmasaydım belki 20 askerimiz bugün şehit olurdu ama ben onun üstüne tuttum, ben orada onlara ateş ettim, ondan sonra kaçtılar. En son biz yirmi gün kaldık operasyonlarda. Dedim “Komutanım bizim burada içimizi yakmış, canımızı yakmış, ben bu bölgeyi iyi bilirim.” Biz geldik bu noktayı tuttuk, bunlar üstümüze saldıracaklar “Ne yapalım Nebi?” Dedim “Ben isim vereceğim, beni belli etmeyin, birkaç tane korucu bana verin, birkaç tane de uzman çavuş olsun komutanlar da bizim yanımızda olsun. Biz akşam şu bölgelerden pusu atalım.” Bunlar bizim üstümüze gelecekler, biz burada olduğu için bunlar bilsinler ama biz değişik değişik yerlerden pusu atalım. Biz öyle yaptık, hiçbirisinin parmağından kan gelmedi. Ben bir ayımı tamamladım tabii

çocuklar perişan, operasyonumuz bitti başka grup gelecekti. Ben dedim “Komutanım, bakın dikkatli olun.” Bu helikopter pilotu vardır. Helikopter bize o zaman kumanya falan atıyordu. Dedim “Helikopter geldiği zaman buraya konsun.” Dedi “Sen ekmek taşımamı beceremiyorsun.” Dedim “Vallahi sen bilirsin, benim görevim bitti ben dönüyorum.” Üçüncü gün skorsky havaya uçurdular. Şimdi bu konular da var yani.

İBRAHİM ADIYAMAN – Nebi Bey, Başkanımızın sorduğu soruyu herhalde tam anlayamadın değil mi?

Şimdi şöyle: Mesela “Diğer aşiret” dediğiniz işte siz yanlışsınız falan gibisinden söyledi, evet doğru. Şimdi, örgüt öyle bir korku millete sarmışlar ki zaten hani keşke bunun gibi değerli amcalarımız emekli olmasaydı örgüt de fazla şey yapmamış olsaydı. Onların zamanında zaten hiçbir şekilde kimse sesini çıkartmıyordu.

Şimdi örgütün, diğer aşiretlerin örgüte bir sürü mensupları katılmışlar. Örgüt de bunları demin de anlattığım gibi işte Herkesten böyle bir finansman elde ediyorlar ki, bu halka bir şekilde maddi olarak destek veriliyor. Destek verilince karşıdaki insanlar, devletin yanındaki insandan kat kat daha çok fazla oluyor.

Ben şuna çok acıdım: Mesela, daha 90’lı yıllarda bir örgütün propagandasını yapabilmesi için bir tane örgüt sempatizanı en azından belki yüz kere etraflarından dönerdi bir kelime kullanabilmesi için. Şimdiki durum maalesef ve maalesef öyle bir duruma geldi ki ben bir üniformalı görevli arkadaş yanında veya devletin emniyet müdürü, valisinin yanına gidebilmek için bir kelime konuşabilmek için etrafıma dönerim acaba PKK sempatizanları, DTP’deki yandaşları, kimse var mı? Beni görüp de ben buraya girdim, sonra da beni deşifre ediyor “Örgüt bana ne yapabilir?” gibisinden korku var. Yani biz bunu söylüyoruz, biz bunu halka diyoruz ki: “Biz Kürt’üz ama Türkiye Cumhuriyeti’nin bayrağının altında yaşayan insanlarız. Ben Çanakkale’ye gittim, Vanlı, Hakkâri’li, Edirneli herkesi yan yana gördüm. Diyoruz, anlatıyoruz ki: Burada bir ayrımcılık yok. Cumhurbaşkanı Kürt olabiliyor, başbakan Kürt olabiliyor, genelkurmay Başkanı Kürt olabiliyor yani burada hiçbir problem yok. Bugün İran’a gidin bir başka kökenli vatandaş lüks bir arabaya binemiyor, devletin iç organlarında herhangi bir yerde görev alamıyor ama Türkiye’de böyle bir demokrasi var ki her şey olabiliyor. Biz bunu söylüyoruz ama halk korkusundan dolayı yanlış olduğunu hiçbir şekilde belli etmiyor. Yani bununla nasıl başa geleceğiz? Örgütün bu finansal şeylerini kesebildiğin zaman örgütün yanındaki şeyleri korkuttuğun zaman bu insanlar çekilebilir. Örnek veriyorum: 1991 tarihinden 1997’ye kadar örgütün neresinde olursa olsun izi gördüğü zaman hemen ya skorsky ya operasyon arkasında gidiyordu ve onların da şeyini yapıyordu. Ama son zamanlarda örgüt bizim bildiğimiz hâlde, örnek veriyorum, Ağaçdibi’nde bir köyde örgüt geliyor vatandaşla Geliyor benim gibi acı çeken insanlar, komutanım veya kim orada yetkiliyse Ağaçdibi’nde örgüt var. Sesini çıkartmıyor sallıya sallıya

geziyor. Örgüt de veriyor..... Halka biliyor zaten Ağaçdibi'nde, herkes birbirini tanıyor. Yani bakın biz buradayız, devlet bizim burada olduğumuzu biliyor ama gelemiyor. Bu sefer ne oluyor? Psikolojikmen halka baskı uygulanıyor. Demek ki bunda bir şey var: Korkuyorlar, yanlış olduğunu bildiklerine rağmen korkuyorlar. Bakın bu oy çoğalmasını hepsini korkusundan dolayı, oyu DTP aldı. 100 metre ilerisinde bir tane güvenlik görevlisinin seçim sağlamazlardı. Yani adam, oradaki görevli arkadaşlar öyle bir şeyler yapıyor ki işte pusulasını böyle katlanıyor katlanıyor, bağımsız şeyisini buradaysa eline verip, bastırıp bu şekilde veriyor, vatandaş gidiyor isterse yapmasın. Yani eğer bu korku olmasaydı bak... Bakmayın ki Hakkâri'de hep DTP çıkıyor, yemin ederim hepsi korkusundan vermiştir. Eğer bu olmasaydı gerçekten çok farklılar, çok... Yani devletin yanındaki insanlar yalnız kaldı ve kendini biraz herkes kendi ayaklarında durmaya çalışmaya başladı çünkü terör bölgesi. Yani Hakkâri öyle bir bölgeye sahip ki nerede ne yapacağını belli olmuyor. Hakkâri sınırları içerisinde örgüt isteği şekilde sığınakları yapabiliyorlar.

BAŞKAN – Evet, Nevzat Hocam buyurun.

NEVZAT PAKDİL (Kahramanmaraş) – Öncelikle tekrar hoş geldiniz. Şehitlerimize rahmet eylesin.

Ben şöyle bir yani açıklama istiyorum doğrusu yani nasıl olduğunu da merak ediyorum: Şimdi bu son zamanlarda bölgede büyük oranda bu örgüte karşı, terör örgütüne karşı operasyonlar düzenleniyor yani geçmişte şöyle bir kanaat vardı: “İşte kışın örgüt uykuya çekiliyordu veya yurt dışına, sınır dışına çıkıyordu, o zaman duruyordu eylemler veya başka bir görüşle devlet bu dönem içerisinde güvenlik güçlerimiz operasyon yapmıyordu.” ifade ediliyordu. Şimdi şu anda işte basına da yansıyan şekliyle medyada görülüyor, gazetelerde ifade ediliyor. Mesela 1,5-2 metre kar var ama güvenlik güçlerimiz şu anda istihbari bilgilerle birlikte operasyonları yapıyorlar, devam ediyorlar işte teslim olan dağa çıkarılmış, zorla çıkarılmış çocuklarımız yavrularımız var veya pişmanlık duyan kendi insanlarımız tekraren devletin güvenlik güçlerine, adalete teslim oluyorlar.

Bu son operasyonların bölge bazında işte Hakkâri'de, Şırnak'ta, Batman'da veya diğer yerlerde vatandaş indinde, toplum indinde yargılaması, değerlendirilmesi nasıl? Nasıl görülüyor bu şeyler veya vatandaşa nasıl sirayet ediyor İbrahim Bey?

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi bu operasyonlar dediğim gibi mesela daha önce bu tür eğer yapılmış olsaydı örgüt hiçbir şekilde Güneydoğu'da -aynı 1997'den- barınmazdı yani bu operasyonlar, gerçekten son zamanlarda yapmış olduğu operasyona büyük bir katkısı olduğunu düşünüyorum. Halk da artık yani biz her şeyi... Sizin önünüze bırakıldı. Biz sizi bir süreç içerisinde, son beş altı yıldan beri halkın arasında bir süreç bırakıldı. Bu örgütün işte yaptıkları, hataları nasıl olacak, vatandaş olarak bunları nasıl göreceğine bir süreç içerisinde verildi. Ama baktılar ki hiçbir şekilde bu insanlar yani tamamen bölücü zihniyetinde bir şekilde yönlendirmeye çalıştı. Mecburen son zamanlarda bu

operasyonların kaldırılmasını son derece biz uygun buluyoruz ve umarım ki onları destekleyen insanlar da anlamışlardır ki devlet güçlüdür, hiçbir şekilde bölmeye karşıdır, bu vatan bölünmeyecektir. Yani son zamanlardaki bu operasyonların ben çok yerinde olduğunu düşünüyorum. Halk da bunun farkında yani eğer keşke daha önce işte bu şekilde yapmış olsaydı halk biraz daha çok PKK'ya karşı cesaretlenebilirdi. Çünkü halk bir şekilde yalnız kaldığı zaman örgüt zaten öldürüyor, yani örgütün işi öldürmektir. Yani normal benim şu anda şahıs olarak bir can güvenliğim... Ben Ankara'ya geliyorum, İstanbul'a geliyorum, Van'a geliyorum. PKK sempatisini her yerde var. Eğer bir korku olmasaydı ben doğruyu söyledim ama bazı korkusundan dolayı ben bazı şehirlere giderim yalan da söylerim ama keşke daha önceki süreçte son altı ay içindeki gibi bazı şeyleri yapmış olsaydı, halk da bir şekilde cesaret alıp örgüte karşı doğruyu her zaman söyleyebilirdi. Ben bu şekilde yorumlamak istiyorum.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ama şöyle bir şey var, sözüme cevaben ben vereyim Nevzat Hoca'mın.

Şimdi, son zamanlarda operasyonlar daha önce bu kadar yoğun yapılsaydı büyük tepki alabilirdi. Şimdi halkta şöyle bir algı oluştu, Güneydoğu halkında: Bu Hükümet elinden gelen her şeyi yaptı. Bakın, 2002 yılında Başbakan Diyarbakır'a geldiğinde bir tek bir şey istediler, "Şu olağanüstü hâl kalksın, hiçbir şey istemiyoruz." dediler. Olağanüstü hâl kalktı, Kürtçe isimler serbest bırakıldı, TRT Şeş kuruldu, seyahatlerde aramalar kaldırıldı, çok büyük ekonomik yatırımlar yapıldı -bugünkü parayla 12 milyar yatırım var- çok büyük kesimlere iş imkânı sağlandı. Şimdi, devlet tamamen şefkat elini gösterdi. Şu anda da algı şu: Devlet yapacağı her şeyi yapmıştır. Artık buna rağmen siz isyan ediyorsanız o zaman operasyonlar başlayacaktır.

Şimdi, terörist başı yakalandığı zaman şöyle bir cümle kullandı, dedi ki: "İnkâr biterse isyan biter." İnkâr bitti ama isyan gittikçe azdı çünkü orada başka türlü paralar dönüyor, bunu hepimiz biliyoruz yani neler döndüğünü Güneydoğu halkı da biliyor, Türkiye halkı da biliyor. Şu anda bir bilimsel çalışma dünyada yayımlandı, "The PKK" diye akademik bir çalışma ve en çok satan kitaplar arasına girdi akademik bir çalışma olmasına rağmen. O çalışmada uyuşturucu trafiğinin nasıl yönlendirildiği çok detaylı bir şekilde anlatılıyor. Bu da onları şu günlerde çok kızdırmış durumda.

Şimdi, şu andaki algı: Evet yapılabilecek her şey yapılmıştır, özgürlükler de herkesle eşit duruma gelmiştir, eksiklik varsa ki bunu Hükümet kabul ediyor, "Yeni anayasayla geri kalan eksiklikler de tamamlanacaktır." diyor ama buna rağmen hâlâ olaylar oluyorsa, isyanlar oluyorsa o zaman bunların altında başka şeyler vardır, halk bunu demeye başladı ve bu operasyonlar Güneydoğu'da çok olumlu karşılanıyor. Bu benim bizzat duyduklarım. Ha, öbür taraftan insanların da söyledikleri bu yani benim BDP'li tanıdıklarım da var, onlarla da bazen görüşüyorum, aynı fikirde

değiller benimle ama bana diyorlar ki: “Evet, Recep Tayyip Erdoğan her şeyi yaptı, artık bundan ötesi yok.” Yani bu isyanlar gereksiz artık.

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi, çok teşekkür ederim. Aynı konu üzerinde durmak istiyorum.

“Bir süreç içerisinde” dediniz. Bakın, referandumda örgüt Güneydoğu’da “Sandığa gitmeyin.” dedi. Biz halk olarak dedik ki: “Mademki bu ileride bir çözüm olabilir.” Hiçbir şekilde sandığa gitmedik. Ben size örnek vereyim: Ağaçdibi köyünde sabah ilçe seçim kurulundan seçime geldiler referandumda, sabah 8’de sandıkları kurdular, akşam saat 5’e kadar hiçbir Allah’ın kulu sandık başına gitmedi ve güvenlik güçleriyle, korucularla beraber Ağaçdibi köyünden Hakkâri’ye doğru giderken 3’üncü kilometrede PKK terör örgütü tarafından pusu kuruldu ve o seçim sandıklarına ve o askere defalarca roket saldırı yapıldı. Peki, madem siz o şekilde dediniz, biz de sizin dediklerinize uyduk, siz nasıl böyle bir saldırı yaptınız?

Bir: Son seçimde 20 Ağustos 2011 tarihinde Hakkâri’de dedi ki DTP “Herkes oy versin.” Belki Hakkâri bölgesi bir rahatlayabilir, zaten amaçları da bu. Biz vatandaşlar olarak rahat bir şekilde yaylamıza çıkarız, mezramıza çıkarız, koyunumuzu bir şekilde sağırız, bir şekilde rahat bir nefes alırız diye oy verdik ve seçimden yirmi gün sonra Hakkâri Çukurca yolu üzerinde bir mayın tuzağı, pusu kuruldu, 9 tane şehidimiz var. Biz bu süreç içinde her şeyi denedik. Operasyon gerektiği zaman operasyon kaldırılmadı. Devlet güçleri PKK örgütünün dağda olduğunu biliyordu ama operasyon kaldırılmadı. Biz bunu bir çözüm olur, belki Hükûmet hem de devlet olarak bir çözüm olur diye beklemiştik ama maalesef örgüt ve örgütün sempatanları bunu kendine bir cesaret olarak “Biz buradayız, biz güçlüyüz, devlet bize karşı bir şey yapmıyor.” gibisinden algılamaya başladı. Yani bundan dolayı bu kadar hırpalamaya başladı örgüt yani her şeyi denedi. Örgüt Ağaçdibi köyünde 2007’ye kadar belki biz yıldızlara kurşun sıkıyorduk. Yıldızlar tepenin üzerinde kayarken biz, örgüt karşı taraftan birbirine gizli mermi işareti yapıyordu, biz kurşun sıkıyorduk ama 1998’den sonra örgüt bu köylerin içine geldi. Ha, devlet belki süreç vermiş belki bir çözüm olur diye, operasyon kaldırılmadı. Onları destekleyenler ve kendileri kendilerini başka bir şey zannetmeye başladılar.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Şımdılar.

İBRAHİM ADIYAMAN – Şırmarmaya başladılar, halkın üzerinde psikolojik baskı uyguladılar. “Biz böyle yapıyoruz, 20 kilometre tugayın yakınına kadar geliyoruz ama devlet bize bir şey yapmıyor.” gibisinden başladılar. Ha, ben bunu bir süreç olarak anlayabilirim. Değerli Komisyon üyelerimiz bunu biliyor, Hükûmet olarak bunu herkes biliyor, bazı duyarlı vatandaşlar bunu biliyor ama bu insanların içinde bir sürü bunu anlayamayan insanlar var. Zaten bu kesim, bu kadar sempatanın hepsi yani eğitimden eksik kalmış insanlar bu kadar sempatanlık yapıyorlar, miting düzenliyorlar, bir şeyler yapıyorlar. Ama hepsi süreç olarak yapmışlar yani ve yapılmadık hiçbir şey

kalmadı, ben bu şekilde düşünüyorum. Yani devlet olsun Hükümet olsun elinden geleni yapmış ama gene de olanlar... Zaten şehit olanlar gitmiş, acılar hâlen yani şu anki gibi gözlerimizin önüne geliyor. Mesela benim babamı 100 metre ilerisinde bir silahla taranırken benim gözlerimin önünde şehit ettiler. Aradan bir yıl geçmeden aynı bölgede ben mayına bastım yani biz orada çok acılar yaşamış insanlarız.

Sorusu olanlara ben cevap verebilirim.

HAMZA DAĞ (İzmir) – Şimdi, hayatının hemen hemen tamamını Ege Bölgesi'nde geçirmiş biri olarak bunu soruyorum, açıkçası o bölgeye sadece bir defa -Başbakanımızın- merkez ilçe kongresi vardı Hakkâri'nin onun için gitmiştir.

Şimdi, batıda yaşayan biri açısından mesela bu KCK söylemi daha çok yeni yani hemen hemen biz hiç duymadık yani KCK'yı, PKK'yı hep duyuyorduk. Yani bu KCK'dan siz orada yaşayan birileri olarak bundan haberdar mıydınız, hep var mıydı, yoksa son belediyeler ortaya çıktıktan sonra mı gündeme gelmeye başladı?

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi, bunlar tamamen son belediyeler ortaya geldikten sonra baktı ki Güneydoğu'da bir baskı, PKK'nın baskısı üzerinde oylar çoğalmaya başladıktan sonra herkes KCK'lı oldu, herkes bir yere gitmesi, bitmesi için elinden geleni, bütün bölücülük yapmaya başladı. Yani bu KCK şeyleri, bakmayın, yemin ederim ki hepsi bunların örgütten haber alarak bir yerlere geliyorlar. Belki DTP'nin içinde bazı insanlar var ki eğer örgüt olmasaydı çok affedersiniz keçilerin yanına bile gönderilmezlerdi. Biz bunu biliyoruz. Bizim Hakkâri'de Belediye Başkanımız -ha, şahsına hiçbir şeyim yok ama- gerçekten Hakkâri Belediyesine yakışmayan bir insandır. Ha, adam hoca da olabilir, profesör de olabilir ama o kapasitede bir insan değil, onu örgüt getirdi oraya. Sırf kardeşi, akrabası örgütün içinde olduğundan dolayı belediye başkanı adayı oldu. Belki Hakkâri'de DTP'nin açısından belki çok bedel ödeyen, çok mücadele eden insanlar var, yapmadılar. Ha, KCK belki onların işine yaramadığından dolayı aday koymamıştır. Ta, Şırnak Cizre ilçesinden Hıdır Bedirhanoğlu'nu getirmiş Hakkâri'den belediye başkan adayı koymuş.

Bir örnek daha vereyim: DTP hep "Demokrasi, demokrasi, demokrasi" diyor. Malum Hükümetimiz üç dönemdir İktidar Partisi. Onların zamanında hiçbir tane... Süreç olarak, bakın demokrasi... Hakkâri ilinde bu kadar AK PARTİ her konuda açıkken, bütün demokrasiyi öne getirirken bu AKP'ye karşı bile Hakkâri merkezinde özürülüler idaresinin binasında bulundu. Hiçbir tane Hakkâri şey vermedi. Hani demokrasi? Mademki bak... Zaten Başbakan elinden gelen bütün şeylere çaba gösteriyor. Siz kendiniz diyorsunuz, işte AKP sürecinde bazı şeyler değişmiş. Mademki çok şeyler değişmiş, mademki çok konular, kanunlar değiştirilmiş o zaman siz de bu partiye saygı gösterin.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, her şeyden önce hepimizin başı sağ olsun, Allah şehitlerimizin mekânının cennet kılsın, size, hepimize sabır versin.

Buraya kadar gelip bizimle bunları paylaştığınız için çok teşekkür ediyoruz.

Komisyonumuz genel bir çalışma yapıyor bu meselelere ilişkin ve herkesi dinliyor. Bu çerçevede de sizi dinledik.

Başka söyleyeceğiniz herhangi bir şey var mı?

NEDİM GÜNEŞ – Şimdi, koruyuculuk şöyle bir şey: Ben emekli oldum, 4 kişi benim köyümden emekli oldu, bunların silahı almışsınız. Niye ki o silahları başkasına veriyorsun? Ben şu kadar canımı vermişim. Cebimde her şey var.

BAŞKAN – Siz emekli olunca silahınızı aldılar mı?

NEDİM GÜNEŞ – Silahımız alındı, başkasına verildi. Yani benim köyüme de verilmedi. Benim yetişkin çocuklarım var. Orada da bir şey var yani niye bizim silahımızı başkasına veriyorsun? Ben emekli oldum, benim silahımı ver, ben can güvenliğimi sağlayacağım. Yani şu anda benim elimde silahım yok. Yani bizi çok zor duruma sokuyorlar. Allah razı olsun onlardan ama yani emekli olduğun zaman senin çocuğun varsa çocuğuna ver, o silahı teslim et. Yani bu konuda bir ricam var sizden. Yani her konuda siz başımızda büyük devletimizsiniz, biz rica ediyoruz. Biz o şekilde istiyoruz.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Bulundurma var da taşıma yok galiba

NEDİM GÜNEŞ – Bulundurma da yok.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Ama galiba uzun namlulu silah olduğu için...

NEDİM GÜNEŞ – Hiç, hiç bir şey yok.

İBRAHİM ADIYAMAN – Sayın Başkanım, şöyle diyor: Mesela kendisi korucu, çocukları da zaten gidecek olan... Normalde jandarma geçen sene böyle dedi: “Emekli olan yakını varsa yakınına vereceğiz.” Bu çok doğru bir şey. Mesela benim ailemde kimse yoksa ikinci derecedeki akraba... Çünkü orada birbirine yardımsever insanlar, birbirine yardım ederler. Yani bunun çocuğu varsa başkasına vermesi uygun değil, biz de yakınına vermesini istiyoruz.

Bir de Sayın Başkanım, Hakkâri’de özellikle belki 70 bin tane korucu var, maaşıyla ilgili, çok az bir maaş miktarı veriliyor, herkes geçimini sağlayamıyor çünkü nereden baksan bir korucunun ailesinde 7-8 tane çocuk var. Maaşlarıyla ilgili bir artış veya sigorta yapılmasını... Özellikle bir taleptir. Bu vesileyle biz buraya gelmişken İçişleri Bakanlığındaki arkadaşlardan da bir şekilde bunları biz görmek istiyoruz.

BAŞKAN – Anladım, bunları talep olarak iletiyorsunuz.

İBRAHİM ADIYAMAN – Hani biz sürekli Ankara’ya gelemiyoruz. Sağ olun hem bu vesileyle geldik hem de...

BAŞKAN – Şunu açıklayayım: Bizim Komisyonumuz tabii olaylara ilişkin bir komisyon ama buraya geldiniz ve taleplerinizi iletiniz, biz de onları gerekli yerlere yazarız, bildiririz.

İBRAHİM ADIYAMAN – Teşekkür ederiz.

NEDİM GÜNEŞ – Teşekkür ederiz.

BAŞKAN – Biz de çok teşekkür ediyoruz. Çok sağ olun, ayaklarınıza sağlık.

NEDİM GÜNEŞ – Bir de benim zarar ziyan tespitim var. O da hiç verilmedi, şu anda bende her şey var.

BAŞKAN – Siz terör dolayısıyla zarar gördünüz ama zararınız tazmin edilmedi.

NEDİM GÜNEŞ – Doğrudur, yani emin ol ki benim evimde tek bir çöp kalmadı, ateşe verildi.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Tespit yapıldı mı?

NEDİM GÜNEŞ – Tespit var.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Dosyam var.

NEDİM GÜNEŞ – Dosyam var.

OYA ERONAT (Diyarbakır) – Dosyanı takip ediyor musun?

NEDİM GÜNEŞ – Yani takip ediyorum, vallahi 1993'ten şimdiye kadar ben takip ediyorum. Yarın öbür gün keşif geldi, “Batman'da sana ev yapılacak...” Evi yapacak şeyleri tuttu, bir şey çıkmadı. Şimdiye kadar ben bakıyorum, yani TOKİ'den Allah razı olsun, ben bakıyorum, dedim belki ismim oradan çıkacak, bakıyorum benim ismim de yok orada. Yani ben perişan durumdayım, emin ol ki bir gün bakacaksın Beşkonak köyü muhtarını enkazın altında kalmış yani evim şu anda emin ol ki yani ne diyeyim...

İBRAHİM ADIYAMAN – Şimdi, Başkanım, bir soru sordu, “Bu korucular orada da aynı şekilde bütün imkânlardan yararlanabiliyor mu?” diye, “Ben yararlanamıyorum.” dedim. Gerçekten Hakkâri bölgesinde çok insanlar var, özellikle devletin istihbarat şeyinde çalıştırılan bir sürü arkadaşlarımız var. Şehit edildi, PKK terör örgütü tarafından şehit edildi ve bunların karşılığında ne Emekli Sandığına bağlanmış ne devlet tarafından herhangi bir iş imkânı sağlanmıştır. Bu konuyla ilgili de bir çalışmanız olursa çok seviniriz.

BAŞKAN – Anladım, peki.

Değerli arkadaşlar, bu toplantıyı basına kapalı olarak yaptık. Bunun nedeni bölgenin kendine has hassasiyetleri. Arkadaşlarımıza basın herhangi bir soru sorduğunda isim vermiyoruz, bölge vermiyoruz ama koruculuğa ilişkin genel manada tabii ki konuşabiliriz, neler konuştuğumuz hususunda basını bilgilendirebiliriz.

Çok teşekkür ediyorum.

İBRAHİM ADIYAMAN – Biz de teşekkür ediyoruz.

NEDİM GÜNEŞ – Biz de teşekkür ediyoruz, Allah razı olsun.

Kapanma Saati: 12.48